

מתאות המשגל, ועיי"ש צתנא דבי אליהו (רצה פ"ד) מה שכתב שאם לא זכה כו' שיכנסו דברי תורה כו' יתפלל כו' שלא יכנס אכילה יתירה וכו', והיינו שעל ידי שלילת האכילה יתירה זוכה ממילא לקדושה, וממילא מאיר זו התורה הקדושה, וכמו שכתבתי (פרשת שלח עה"פ וידבר ה' וכו') על המאמר (בן סירא יג) כ"ל עו"ף למינו ישכון וכהנה.

ויש לומר עוד שעל ידי שמקיים לדי"ק אוכל לשווע נפש"ו זוכה לצחינת ל"ע שמייחד את האה"ל לאח"ד, וממילא יקוים זו מה שאמרו חז"ל (סנהדרין קו:) על המאמר (תהלים כה, יד) סוד ה' ליראיו וגו', וממילא יזכה שיכנסו דברי תורה צחוק מעיו.

ועוד יש לומר דרמזו דצריהם לעשות תשובה במקום סעודה כמו שכתוב בספרי יראים (של"ה הק' שער האומיות אות ק'), וכמו שכתבתי (פרשת מקץ עה"פ ויאמרו בני) על המאמר (סוטה פ"ט מט"ו) הקדושה וכו' ענוה וכהנה, ועיי"ש בספרי קבלה

(וזה"ק ח"ג פא.) כי קודש הוא סוד החכמה והוא צירוף כ"ח מ"ה, ועל דרך הכתוב (איוב כח, יב) והחכמה מאי"ן תמצא וכהנה.

והראשי תבות של קידוש צ'מקום ס'עודה גימטריא אהי"ה צמילואו עם הכולל שהוא סוד התשובה (וזה"ק רע"מ ח"ג לג:), כמו שכתבתי כמה פעמים (ראה פרשת ואל עה"פ ויאמר ה' אל יעקב). והסופי תבות הוא אותיות מש"ה, שהוא יסוד ושורש הענוה, ועיי"ש מה שכתבתי על הכתוב (צמדבר יג, ג) והאי"ש משה עניו מא"ד וגו', ועל הכתוב (שמות יג, יט) ויקח מש"ה את עצמות יוס"ף עמו. והמספר של קידו"ש עם האותיות גימטריא תכ"ה היוצא אחר השם שדי שהוא סוד השם של ל"ע. ועיי"ש מה שכתבתי על הכתוב (שמות ג, יג) למה תכה רעך וכהנה, וכן גימטריא משיח בן דוד עם הכולל, ועיי"ש מה שכתבתי (פרשת ויש עה"פ ויספר) על המאמר (וזה"ק ח"א קנז.) דמאן דנטיר צרית זוכה למלכות, והבן היטב.

ירושלמי ברכות פרק ב' דף (ז') [י"ד] ע"א

להסיר הטלית עד אחר הקידוש, וספרתי לו שם אחד מה שאמר לי שראה את הרב החסיד המפורסם אב"ד דק"ק נעםביוזש שהסיר את הטלית כליל שבת אחר צרכו מעל ראשו והיה עטוף רק על גופו לצד, והשיב לי אדומ"ר נ"ע שלא כן אמת והכחיש לגמרי את זאת, ואמר שבדאי עשה כדרך ומנהג כל הצדיקים זהו הכיוון של לשונו הקדוש.

ועל כל פנים יש לומר לענ"ד שאם משנה קצת בדרך לציטתו יוצא ידי שניהם, והראיה ממה שכתוב בירושלמי הנ"ל בצמחך והא ר'

הנותן תפילין בלילה ב' לא אמר אלא הנותן אבל אם היו עליו מבעוד יום מותר ע"כ. מזה ראה למה שאמר לי הרב המגיד על ענין הטלית שמתעטפין כליל שבת צמנחה עד אחר קידוש, ושאלתי אותו הלא כתוב בספר הכוונות (משנת חסידים מפתח הכוונות מסכת ערצית דשנת פ"צ) שאסור להתעטף בטלית צערצית, והשיב לי כן שהאיסור אינו אלא להתעטף זו בתחלה צערצית אבל אם היה עטוף מצעוד יום מותר, ועיי"ש צשו"ע או"ח סימן למ"ד וצבאר היטב שם שם השיירי כנסת הגדולה, ודברתי גם כן מזה עם אדומ"ר נ"ע ואמר לי גם כן שלא

אחר צרכו של שבת, ולא לכסות פני עם הטלית
גם בשעת התפלה של שבת.

אזהו כו' צרמסא ותפלין עלוי מזדדין היו וכו',
ולזה מנהגי שלא יהיה הטלית יותר מעל ראשי

אוצר החכמה

שם בירושלמי [דף מ"ו ע"ב]

צו"ט שחל להיות בשבת. ועיי"ש בתוספות
(עירובין נ. ד"ה ושבת) מ"ש מאי קשיא ליה דילמא
כרבי עקיבא סבירא ליה דדריש לקרא דחקה
אפסח וכו'. ולפי מה שכתבתי ניחא שפיר דעיקר
הקושיא הוא אר' יוסי הגלילי דדריש הך קרא
הוא ליה לאחויי מהך קרא והיה לאות על ידכה
וגו', ועל זה משני כל מילתא וכו' וכנ"ל ודוק.

בל מילתא דלא מחזורין מסמכין ליה מן
אתרין סגין. ופירש הקרבן העדה הכי
נמי איכא למימר דאפסח קאי וכו', ולכאורה יש
לדקדק הוי ליה לאחויי רק מהכתוב והיה לאות
על ידכה יאלו שבתות ויו"ט וכו'. ויש לומר דיש
לדחות ולומר שאפילו הכי מנזה להראות עוד
אות של תפלין גם כן, וכמו שמזכירין שבת ויו"ט

שם בירושלמי

היינו שאם העירוב וצלבול הוא מרוב גזירות
צחינת מעלה אז פסול, כי חועצת ה' כל גזה לב
(משלי טז, ה), ואין פסול יותר מזה. ועל זה אמר
ארצנו תפארתנו דהיינו הענוה הרמזו צאריך כמו
שאמרו חז"ל (פסטה ה.) על הכתוב (ישעי' כ, יט)
הקילו גו' שוכני ארץ, ותפארתנו מורה
להתפארות.

ויש לומר עוד על דרך מה שכתבתי (פרשת
האזינו) על הכתוב (דברים לז, לט) ראו עתה
כי אני אני הוא וגו', ועל המאמר (אבות פ"ג
מ"ו) תן לו משלו שאתה ושלך שלו, וכהנה כמה
מאמרים שעיקר ויסקוד העבודת האמ"ת הוא
להחזיר כל המדות לה' ית"ש, וגם זאת החזרה
וצחינת האי"ן נריך גם כן להחזיר לה' יתעלה
ויתצדק. וזה שאמרו פסול מלמעלן כגון ארצנו
תפארתנו, היינו שמדמה בדעתו שצחינת
הענוה והתפארת הם שלנו ואז פסול, כי

עירב את האותיות אית בו' בשר ואית
בו' פסול בו' בשר מלמטן בו'
פסול מלמעלן כגון ארצנו תפארתנו
ארצך תפארתך צריבא בו' לא יעמוד
אדם במקום גבוה ויתפלל בו' ממעמקים
בו'. יש לומר על דרך רמז שלפעמים מערב את
האותיות צדיצורו ואינו מדבר בדעת כראוי
מחמת הגזירות שצלבנו כידוע, ולפעמים מחמת
רוצ הענוה היתירה יותר מדאי, ועיי"ש לעיל מה
שכתבתי (פרשת צראשית עה"פ וכל שית) בשם הרב
המגיד על הכתוב (צראשית לה, י) שמך יעקב לא
יקרא גו' כי אם ישראל יהיה שמך וכהנה, וזה
שאמרו עירב את האותיות דהיינו צדיצורו צלא
דעת, ועל זה אמר כשר מלמטן, היינו אם מחמת
רוצ הענוה צחינת מטה ולא מעלה אזי כשר,
ועיי"ש (פרשת ושלח עה"פ קטנתי) על המאמר (ערכין
טז:) ענוה שלא לשמה וכו' ועל הכתוב (שמות כ, ז)
ל"א תשא גו' לשוא וכהנה, אצל פסול מלמעלן,